Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

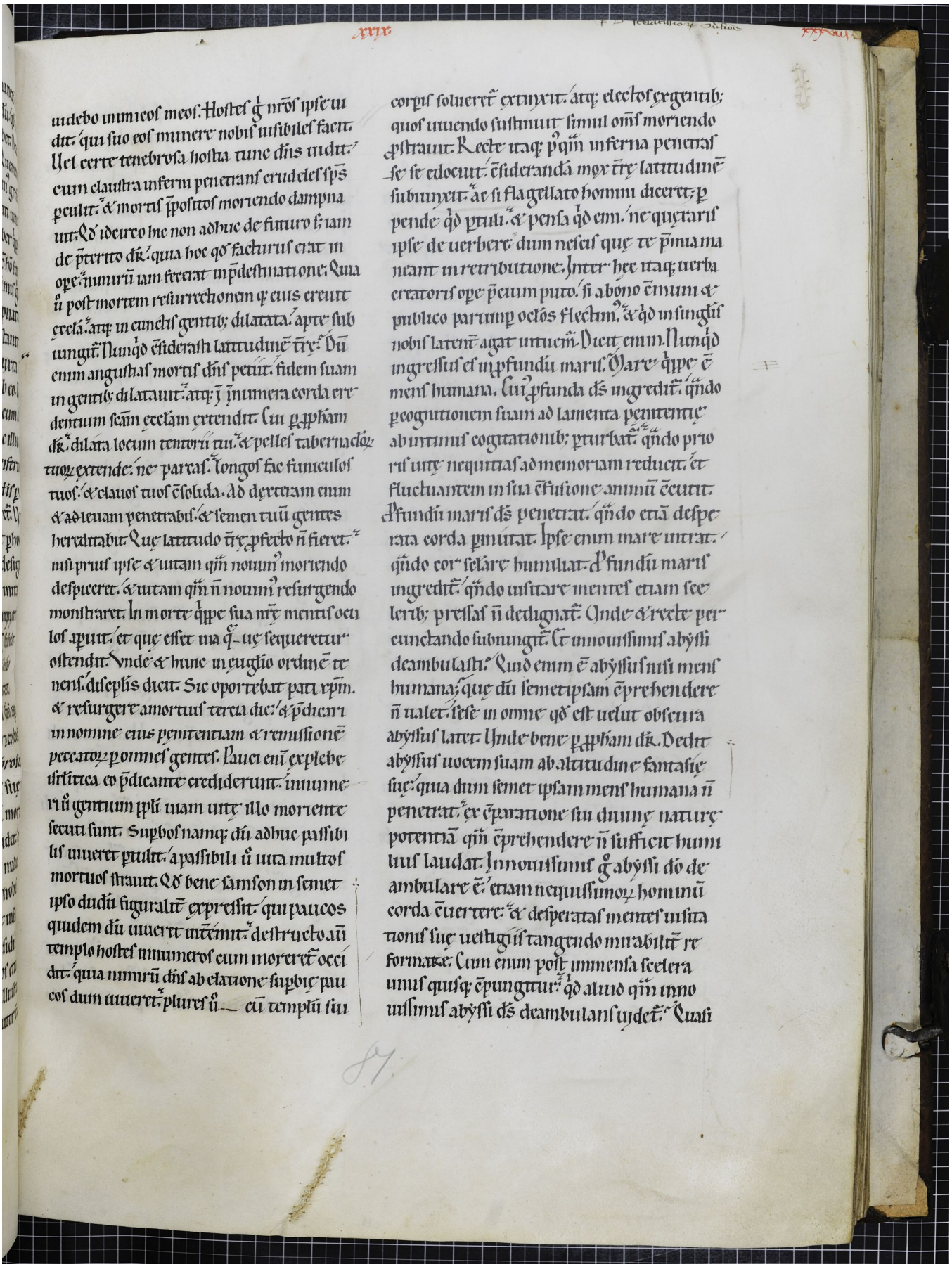

undebo unum eos meos. Hostes g̃ nr̃os ipse ui
dit. qui suo eos munere nobis uisibiles facit.
Uel certe tenebrosa hostia tunc dñs uidit.
cum claustra inferni penetrans erudelest ꝑcussit. a mortis ꝓpositos moriendo damna
uit. Qd̃ ideirco hc non adhuc de futuro sed iam
de ꝓterito dr̃. quia hoc qd̃ facturus erat in
opc̃. numer̃ iam fecerat in ꝑdestinatione. Qua
ũ post mortem resurrectionem q̃ eius ecclia
eccl̃a. atq; in cunctis gentib; dilatata. aperte sub
iungit. Nunq̃d ẽ̃ideras latitudinẽ tr̃ę. Du
enim angustias mortis dñs petiit. fidem suam
in gentib; dilatauit. atq; i ĩnumera corda ere
dentium scam ecclam extendit. Cui ꝓpheta
dr̃. dilata locum tentorii tui. & pelles tabernaculo
tuo extende. ne parcas. longos fac funiculos
tuos. & clauos tuos ẽ̃solida. Ad dexteram enim
& ad leuam penetrabis. & semen tuũ gentes
hereditabit. Quę latitudo tr̃ę ꝓfecto ñ fieret.
nisi prius ipse & unam q̃m nouum moriendo
despiceret. & unam q̃m ñ nouum resurgendo
monstraret. In morte q̃pe sua nr̃ę mentis oculos aperuit. et quę esset una q̃ uę sequeretur
ostendit. Unde & hunc in euglio ordinẽ te
nens. discipulis dicit. Sic oportebat pati xp̃m.
& resurgere a mortuis tertia die. & ꝓdicari
in nomine eius penitentiam & remissionẽ
peccator̃ omnes gentes. Plauci enim explebe
istica eo ꝓdicante crediderunt. innumeri ũ gentium ꝑfecti uitam unde illo morientes
secuti sunt. Superbos namq; dñs adhuc passibi
lis uiuens ꝓcul. a passibili ũ uita multos
mortuos fecit. Qd̃ bene samson in semet
ipso dudũ figuraliter expressit. qui paucos
quidem dñs uiuens interemit. destructo aũ
templo hostes innumeros cum moriens occi
dit. quia numer̃ dñs ab elatione superbię pau
cos dum uiueret. plures ũ — eũ templi sui
corpus soluere extinxit. atq; electos exgentib;
quos uiuendo sustinuit. simul omnes moriendo
ꝓfecit. Recte itaq; ꝑ q̃m inferna penetrasse se eloquit. ẽ̃siderandã mor tr̃ę latitudinẽ
subiunxit. ac si flagellato homini diceret. p
pende qd̃ ꝓfuit. & pensa qd̃ em. ne quę tr̃e ipse de uerbere dum nescis quę te p̃ma ma
neant in retributione. Inter hec itaq; uerba
creatoris ope p̃cium puto. si a bono ẽmum &
publico parumper oculos flectim. & qd̃ in singulis
nobis latent agat intuem̃. Dicit enim. Nunq̃d
ingressus es ubyssum maris. Mare q̃pe ẽ
mens humana. Cui ꝓfunda dñs ingredit. q̃ndo
peogitationem suam ad lamenta penitentię
aburtimus cogitationib; ꝑturbat. q̃ndo pro
ris uitę nequitias ad memoriam reducit. et
fluctuantem in sua ẽfusione animũ ẽcutit.
Profundũ maris dñs penetrat. q̃ndo etã desperata corda ꝑmutat. Ipse enim mare intrat.
q̃ndo cor sẽlare humiliat. Profundũ maris
ingredit. q̃ndo uisitare mentes etiam scelerib; pressas ñ dedignat. Unde & recte per
cunctando subiungit. Et immensissimus abyssi
deambulasti. Quid enim ẽ abyssus nisi mens
humana; quę dũ semet ipsam ẽprehendere
ñ ualet. scte in omne qd̃ est uelut obscura
abyssus latet. Unde bene ꝓpheta dr̃. Dedit
abyssus uocem suam ab altitudine fantasię
suę. quia dum semet ipsam mens humana ñ
penetrat. & ẽquatione sui diuinę naturę
potentiã q̃n ẽprehendere ñ sufficit humi
lius laudat. Immensissimus g̃ abyssi dñs deambulare ẽ. etiam nequissimor̃ hominũ
corda ẽuertere. & desperatas mentes uisitationis suę uestigiis tangendo mirabiliter reformare. Cum enim post immensa scelera
unus quisq; ẽpungitur. qd̃ aliud q̃m immensissimus abyssi dñs deambulans iudex. Quasi